

ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร

เริ่มธัมมจักกัปปวัตตนสูตร

อนุตฺตรํ อภิสมฺโพธิ
สมฺพหุชฺฌิตฺวา ตถาคโต
ปจฺมํ ยํ อเทสสิ
ธมฺมจกฺกํ อนุตฺตรํ
สมฺมทฺเว ปวตฺเตนฺโต
โลก อปฺปฉฺวิทฺติยํ
ยตฺถากฺขตา อุกฺโถ อนฺตา
ปฏฺิปปตฺติ จ มชฺฌิมา
จตฺตฺวาริยสจฺเจสฺสุ
วิสุทฺธิํ ฌานทสฺสนํ
เทสํ ฌมฺมราชน
สมฺมาสมฺโพธิกิตฺตํ
นามน วิสฺสุตํ สุตฺตํ
ธมฺมจกฺกปฺปวตฺตนํ
เวยฺยากรณปาเจน
สงฺกิตฺตมฺภณาม เส.

พระตถาคตเจ้า ได้ตรัสรู้ซึ่งพระ
อนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณแล้ว
เมื่อจะทรงประกาศธรรมที่ใคร ๆ
ยังมีได้ให้เป็นไปแล้วในโลก ให้
เป็นไปโดยชอบแท้ ได้ทรงแสดง
พระอนุตตรธรรมจักรใดก่อน

คือในธรรมจักรใด พระองค์ตรัส
ซึ่งที่สุด ๒ ประการ และข้อปฏิบัติ
เป็นกลาง และปัญญาอันรู้เห็นอัน
หมดจดแล้วในอริยสัจทั้ง ๔

เราทั้งหลาย จงสวดธรรมจักรนั้น
ที่พระองค์ผู้พระธรรมราชาทรง
แสดงแล้ว ปราภฏโดยชื่อว่า
ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร เป็นสูตร
ประกาศพระสัมมาสัมโพธิญาณอัน
พระสังคีติกาจารย์ร้อยกรองไว้โดย
เวยยากรณปาฐะ เทอญ.

โย จายิ อตฺตกิลมถานุโยโค

คือการประกอบความเหน็ดเหนื่อย
ด้วยตนเปล่านั้นใด

ทฺกุโฆ

ให้เกิดทุกข์แก่ผู้ประกอบ

อนริโย

ไม่ใช่ไปจากข้าศึกคือกิเลส

อนตฺถสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺสฺส

ไม่ประกอบด้วยประโยชน์ อย่าง
หนึ่ง

เอเต เต ภิกฺขเว

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ข้อปฏิบัติ
อันเป็นกลาง ไม่เข้าไปใกล้ที่สุด
สองอย่างนั้นนั้น

อุโป อนฺเต อนุปคมฺม

อันตถาคตได้ตรัสรู้แล้วด้วยปัญญา
อันยิ่ง

มชฺฌิมา ปฏฺฐิปา

ตถาคเตน อภิสมฺพุทฺธา

จกฺขุกรณี ฌานกรณี

ทำดวงตา ทำญาณเครื่องรู้

อุปสมาย อภิญฺฌาย

ย่อมเป็นไปเพื่อความเข้าไปสงบ
ระงับ เพื่อความรู้ยิ่ง เพื่อความ
รู้ดี เพื่อความดับ

สมฺโพธาย นิพฺพานาย

สํวตฺตติ

กตฺมา จ สฺวา ภิกฺขเว

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็ข้อปฏิบัติ
ซึ่งเป็นกลางนั้นเป็นไหน

มชฺฌิมา ปฏฺฐิปา

ที่ตถาคตได้ตรัสรู้แล้ว ด้วยปัญญา
อันยิ่ง

ตถาคเตน อภิสมฺพุทฺธา

จกฺขุกรณี ฌานกรณี

ทำดวงตา ทำญาณเครื่องรู้

อุปสมาย อภิญญา
สมุโพธาย นิพพานาย
สํวตฺตตี

อยเมว อริโย
อฏฺฐงฺกโก มกฺโก
เสยฺยถึทึ

- (๑) สมฺมาทิฏฺฐิ
- (๒) สมฺมาสงฺกปฺโป
- (๓) สมฺมาวาจา
- (๔) สมฺมากมฺมโนโต
- (๕) สมฺมาอาชีโว
- (๖) สมฺมาวายาโม
- (๗) สมฺมาสตี
- (๘) สมฺมาสมาธิ

อํ โข สว ภิกฺขเว
มชฺฌิมา ปฏฺิปทา
ตถาคเตน อภิสมฺพุทฺธา

จกฺขุกรณี ฌานกรณี
อุปสมาย อภิญญา
สมุโพธาย นิพพานาย
สํวตฺตตี

ย้อมเป็นไปเพื่อความเข้าไปสงบ
ระงับ เพื่อความรู้อยิ่ง เพื่อความ
รู้ดี เพื่อความดับ

ทางมีองค์ ๘ เครื่องไปจากข้าศึก
คือกิเลสนั่นเอง

กล่าวคือ
ปัญญาอันเห็นชอบ

ความดำริชอบ

วาจาชอบ

การงานชอบ

ความเลี้ยงชีวิตชอบ

ความเพียรชอบ

ความระลึกชอบ

ความตั้งใจชอบ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย อันนั้นแล
ข้อปฏิบัติซึ่งเป็นกลางนั้น
ที่ตถาคตได้ตรัสรู้แล้ว ด้วยปัญญา
อันยิ่ง

ทำดวงตา ทำญาณเครื่องรู้

ย้อมเป็นไปเพื่อความเข้าไปสงบ
ระงับ เพื่อความรู้อยิ่ง เพื่อความ
รู้ดี เพื่อความดับ

อิทํ โข ปน ภิกฺขเว
 ทฺถํ อริยสจฺจํ
 ชาตีย์ ทฺถา
 ชราปี ทฺถา
 มรณมฺปิ ทฺถํ
 โลกปริเทวทฺถทฺทโหมนสฺ-
 สุปายาสาปี ทฺถา

อปฺปิเยหิ สมฺปโยโค ทฺถโง

ปีเยหิ วิปฺปโยโค ทฺถโง

ยมฺปิจฺฉํ น ลกฺติ.

ตมฺปิ ทฺถํ

สงฺจิตฺตฺน ปญฺจูปาทานกฺขนฺธา
 ทฺถา

อิทํ โข ปน ภิกฺขเว

ทฺถทฺถสมฺมทโย อริยสจฺจํ

ยาบิ ตณฺหา

โปโนพฺภวิกา

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย กั้นแล เป็น
 ทุच्छอย่างแท้จริง คือ

ความเกิดก็เป็นทุच्छ

ความแก่ก็เป็นทุच्छ

ความตายก็เป็นทุच्छ

ความโศก ความรำไรรำพัน

ความทุच्छโทมนัส และความ

คับแค้นใจ ก็เป็นทุच्छ

ความประสบด้วยสิ่งที่ไม่เป็นที่รัก
 ทั้งหลายเป็นทุच्छ

ความพลัดพรากจากสิ่งทีรักทั้งหลาย
 เป็นทุच्छ

ปรารถนาอยู่ยอมไม่ได้ แม้อันใด
 แม้อันนั้นก็เป็นทุच्छ

โดยย่อแล้ว อุปาทานขั้น ๕ เป็น
 ทุच्छ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย กั้นแล เป็น
 เหตุให้ทุच्छเกิดขึ้นอย่างจริงแท้คือ

ความทะยานอยากอัน

ทำให้มีภพอีก

อิทํ โข ปน ภิกฺขเว ทุกฺข-
นิโรธคามินี ปฏิปทา อริยสัจจํ

อยมเว อริโย
อญฺจนฺตโก มกฺโก
เสยฺยถิทํ

- (๑) สมฺมาทิฏฺฐิ
- (๒) สมฺมาสงฺกปฺโป
- (๓) สมฺมาวาจา
- (๔) สมฺมากมฺมฺนฺโต
- (๕) สมฺมาอาชีโว
- (๖) สมฺมาวายาโม
- (๗) สมฺมาสติ
- (๘) สมฺมาสมาธิ.

อิทํ ทุกฺขํ อริยสจฺจนฺติ เม
ภิกฺขเว
ปฺพเพ อนนฺตฺตฺเตสฺส ธมฺเมสฺส
จกฺขุ อุตฺปาที ฌานํ อุตฺปาที
ปญฺญา อุตฺปาที วิชฺชา อุตฺปาที
อาโลโก อุตฺปาที

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย กั้นแล้ว เป็น
ข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์อย่าง
จริงแท้ คือ

ทางมีองค์ ๘ เครื่องไปจากข้าศึก
คือกิเลสนั้นแล

กล่าวคือ

ปัญญาอันเห็นชอบ

ความดำริชอบ

วาจาชอบ

การงานชอบ

ความเลี้ยงชีวิตชอบ

ความเพียรชอบ

ความระลึกชอบ

ความตั้งจิตชอบ.

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักขุได้เกิด
ขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว
ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิชยาได้
เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้น
แล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลายที่
เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า
นี้เป็นทุกข์อริยสัจ

ตํ โข ปนิตํ ทุกขํ อริยสจฺจํ
ปริณฺเวยฺยนฺตํ เม ภิกฺขเว
ปฺพเพ อนนุสฺสฺเตสฺส ธมฺเมสฺส
จกฺขํ อุตฺปาที ฌาณํ อุตฺปาที
ปญฺญา อุตฺปาที วิชฺชา อุตฺปาที
อาโลโก อุตฺปาที

ตํ โข ปนิตํ ทุกขํ อริยสจฺจํ
ปริณฺเวยฺยนฺตํ เม ภิกฺขเว
ปฺพเพ อนนุสฺสฺเตสฺส ธมฺเมสฺส
จกฺขํ อุตฺปาที ฌาณํ อุตฺปาที
ปญฺญา อุตฺปาที วิชฺชา อุตฺปาที
อาโลโก อุตฺปาที

อิทํ ทุกฺขสมฺมุทโย อริยสจฺจนฺตํ
เม ภิกฺขเว
ปฺพเพ อนนุสฺสฺเตสฺส ธมฺเมสฺส
จกฺขํ อุตฺปาที ฌาณํ อุตฺปาที
ปญฺญา อุตฺปาที วิชฺชา อุตฺปาที
อาโลโก อุตฺปาที

ตูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิด
ขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว
ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้
เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้น
แล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลายที่เรา
ไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า ก็

ตูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิด
ขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว
ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้
เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้น
แล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลายที่เรา
ไม่ได้เคยฟังแล้ว ในกาลก่อนว่า

ตูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิด
ขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว
ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้
เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้น
แล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลายที่เรา
ไม่ได้เคยฟังแล้ว ในกาลก่อนว่า

นทุกขสมุทฺถยอริยสจฺจ

ตัม โข ปนิตํ หุทฺถสมุทโย อริย-
 สจฺจํ ปหาตพฺพนฺติ เม ภิกฺขเว
 ปุพฺเพ อนนุสฺสฺเตสุ ธมฺเมสุ
 จกฺขุ อุตฺปาที ฌาณํ อุตฺปาที
 ปญฺญา อุตฺปาที วิชฺชา อุตฺปาที
 อาโลโก อุตฺปาที

ตัม โข ปนิตํ หุทฺถสมุทโย
 อริยสจฺจํ ปหีนฺนฺติ เม ภิกฺขเว
 ปุพฺเพ อนนุสฺสฺเตสุ ธมฺเมสุ
 จกฺขุ อุตฺปาที ฌาณํ อุตฺปาที
 ปญฺญา อุตฺปาที วิชฺชา อุตฺปาที
 อาโลโก อุตฺปาที

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิด
 ขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว
 ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้
 เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้น
 แล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลายที่เรา
 ไม่ได้เคยฟังแล้ว ในกาลก่อนว่า
 ก็ทุกขสมุทัยอริยสัจจ์นั้นแล ควร
 ละเสีย

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิด
 ขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว
 ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้
 เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิด
 ขึ้นแล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลาย
 ที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อน
 ว่า ก็ทุกขสมุทัยอริยสัจจ์นั้นแล
 อันเราได้ละแล้ว

อิทํ ทุกฺขนิโรธํ อริยสัจจันตํ
เม ภิกฺขเว

ปุพฺเพ อนนุสฺสฺสฺเตสุ ธมฺเมสุ
จกฺขุ อุตฺปาที ฌานํ อุตฺปาที
ปญฺญา อุตฺปาที วิชฺชา อุตฺปาที
อาโลโก อุตฺปาที

ตํ โข ปณิทํ ทุกฺขนิโรธํ
อริยสัจจํ สจฺฉนิกาตพฺพนตํ
เม ภิกฺขเว

ปุพฺเพ อนนุสฺสฺสฺเตสุ ธมฺเมสุ
จกฺขุ อุตฺปาที ฌานํ อุตฺปาที
ปญฺญา อุตฺปาที วิชฺชา อุตฺปาที
อาโลโก อุตฺปาที

ตํ โข ปณิทํ ทุกฺขนิโรธํ อริย-
สัจจํ สจฺฉนิกตฺตํ เม ภิกฺขเว

ปุพฺเพ อนนุสฺสฺสฺเตสุ ธมฺเมสุ
จกฺขุ อุตฺปาที ฌานํ อุตฺปาที
ปญฺญา อุตฺปาที วิชฺชา อุตฺปาที
อาโลโก อุตฺปาที

คุก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิด
ขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว
ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้
เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิด
ขึ้นแล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลาย
ที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อน
ว่า นทุกฺขนิโรธอริยสัจ

คุก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิดขึ้น
แล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว ปัญญา
ได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้เกิดขึ้นแล้ว
แสงสว่างได้เกิดขึ้นแล้วแก่เรา
ในธรรมทั้งหลายที่เราไม่ได้เคย
ฟังแล้วในกาลก่อนว่า ก็ทุกฺขนิโรธ
อริยสัจนั้นนแล ควรทำให้แจ้ง

คุก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิด
ขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว
ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้
เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิด
ขึ้นแล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลาย
ที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อน
ว่า ก็ทุกฺขนิโรธอริยสัจนั้นนแล
อันเราได้ทำให้แจ้งแล้ว

อิทํ ทุกฺขนิโรธคามินี ปฏิปทา
 อริยสัจจุนฺติ เม ภิกฺขเว
 ปุพฺเพ อนนุสฺสฺสฺเตสุ ฐมฺเมสุ
 จกฺขุ อุตฺปาที ฌาณํ อุตฺปาที
 ปญฺญา อุตฺปาที วิชฺชา อุตฺปาที
 อาโลโก อุตฺปาที

ตํ โข ปนิตํ ทุกฺขนิโรธคามินี
 ปฏิปทา อริยสัจจํ
 ภาเวตพฺพุนฺติ เม ภิกฺขเว
 ปุพฺเพ อนนุสฺสฺสฺเตสุ ฐมฺเมสุ
 จกฺขุ อุตฺปาที ฌาณํ อุตฺปาที
 ปญฺญา อุตฺปาที วิชฺชา อุตฺปาที
 อาโลโก อุตฺปาที

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิด
 ขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว
 ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้
 เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิด
 ขึ้นแล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลาย
 ที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อน
 ว่า นทุกฺขนิโรธคามินีปฏิบัติทา-
 อริยสัจ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย จักษุได้เกิด
 ขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว
 ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้
 เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิด
 ขึ้นแล้วแก่เรา ในธรรมทั้งหลาย
 ที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อน
 ว่า ก็ทุกฺขนิโรธคามินีปฏิบัติทา-
 อริยสัจนั้นนแล ควรให้เจริญ

ยโต จ โข เม ภิกขเว
 อิมesu จตุsu อริยสขเจsu
 เวนนุติปรัวณฺณํ ทวาทสาการํ
 ยถาภูตํ ฌานทสฺสนํ สุวิสุทฺธํ
 อโหสิ

อถาหิ ภิกขเว สทเวเก
 โลเก สมารเก สพฺรหฺมเก
 สสฺสมณพฺรหฺมณียา ปชาย
 สทวมนุสฺสาย อนุตฺตรํ
 สมฺมาสมฺโพธิ อภิสมฺพุทฺโธ
 ปจฺจณฺณาสิ

ฌานณฺจ ปน เม ทสฺสนํ อุทปาที

อกุปฺปา เม วิมุตฺติ
 อยมนฺติมา ชาตี
 นตฺถิทานี ปุณฺพภโวตี
 อิทมโวจ ภควา

อตฺตมฺนา ปณฺจวคฺคิยา ภิกฺขุ
 ภควโต ภาสีคํ อภินนฺหุํ

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็เมื่อใดแล
 ปัญญาอันรู้เห็นตามเป็นจริงอย่างไร
 ในอริยสัจ ๔ เหล่านี้ ของเรา
 ซึ่งมีรอบ ๓ มีอาการ ๑๒ อย่างนี้
 หมดจตติแล้ว

เมื่อนั้น เราจึงได้ยืนยันตนว่าเป็น
 ผู้ตรัสรู้พร้อมเฉพาะ ซึ่งปัญญา
 เครื่องตรัสรู้ชอบ ไม่มีความ
 ตรัสรู้อื่นยิ่งกว่าในโลก เป็นไปกับ
 ค่ายเทพดา มาร พรหม ใน
 หมู่สัตว์ ทั้งสมณพราหมณ์ เทพดา
 มนุษย์

ก็แล ปัญญาอันรู้เห็นได้เกิดขึ้น
 แล้วแก่เรา

ว่าความพิเศษของเราไม่กลับ
 กำเริบ ชาตินี้เป็นที่สุดแล้ว บัดนี้
 ไม่มีภพอีก

พระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ตรัสธรรม
 ปริยายนี้แล้ว

ภิกษุปัญจวคคีย์ก็มีใจยินดี

เพลนิภาสิตของพระผู้มีพระภาคเจ้า

อิมสุมิณฺจ ปน เวยฺยากรณสุมี
ภณฺณมานเณ

อายุสุมโต โภณฺทณฺณสุส
วिरชํ วิตมถํ ธมฺมจกฺขุ อุกฺปาทิ

ยงฺกิลฺลิจิ สมฺมุทฺถธมฺมํ สพฺพนฺตํ
นิโรธธมฺมนฺติ

ปวตฺตติเต จ ภควตา ธมฺมจกฺเก

ภุมฺมา เทวา สทฺทมนฺุสฺสาเวสุ

เอตมฺภควตา พาราณสียํ
อิตฺปิตนเณ มิกทาเย อนฺุตฺตรํ
ธมฺมจกฺกํ ปวตฺตติ

อปฺปฏิวตฺตติยํ สมณเณ วา
พฺรหฺมณเณ วา เทเวน วา
มารเณ วา พฺรหฺมุนา วา
เกนจิ วา โลกสุมินฺติ

ภุมฺมานํ เทวานํ สทฺทํ สุตฺวา
จาตุมฺหาราชิกา เทวา
สทฺทมนฺุสฺสาเวสุ

ก็แลเมื่อเวยยากรณ์นั้น อันพระผู้มี
พระภาคเจ้าตรัสอยู่

จักขุในธรรม อันปราศจากรู้ดี
ปราศจากมลทิน ได้เกิดขึ้นแล้ว
แก่พระผู้มีอายุโกณฑัญญะ

ว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มีอันเกิดขึ้นเป็น
ธรรมตา สิ่งทั้งปวงนั้น มีอันดับ
ไปเป็นธรรมตา

ก็ครั้นเมื่อธรรมจักร อันพระผู้มี
พระภาคเจ้าให้เป็นไปแล้ว

เหล่าภุมมเทพตา ก็ยังเสียงให้
บันลือลั่น

ว่านั่นจักร คือธรรม ไม่มีจักร
อื่นสู้ได้ อันพระผู้มีพระภาคเจ้า
ให้เป็นไปแล้ว ที่ป่าอสิปตนะ
มฤคทายวัน ใกล้เมืองพาราณสี
อันสมณพราหมณ์ เทพตา มาร
พรหม และใคร ๆ ในโลกยังให้
เป็นไปไม่ได้ ดังนี้

เทพเจ้าเหล่าชั้นจาตุมหาราช ได้
ฟังเสียงของเทพเจ้า เหล่าภุมม-
เทพตาแล้ว ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น

จาตุมหหาราชิกานัน ทewanัน
 สหุท สุกุวา ตาวตัสสา เทวา
 สหุทมนุสสาเวสุ

เทพเจ้าเหล่าชั้นดาวดึงส์ ได้ฟัง
 เสียงของเทพเจ้า เหล่าชั้นจาตุ-
 มหาราชแล้ว ก็ยังเสียงให้บันลือ
 ลั่น

ตาวตัสสานัน ทewanัน สหุท สุกุวา
 ยามา เทวา สหุทมนุสสาเวสุ

เทพเจ้าเหล่าชั้นยามะ ได้ฟังเสียง
 ของเทพเจ้าเหล่าชั้นดาวดึงส์แล้ว
 ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น

ยามานัน ทewanัน สหุท สุกุวา
 ตุสิตา เทวา สหุทมนุสสาเวสุ

เทพเจ้าเหล่าชั้นดุสิต ได้ฟังเสียง
 ของเทพเจ้า เหล่าชั้นยามะแล้ว
 ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น

ตุสิตานัน ทewanัน สหุท สุกุวา
 นิมมานรดี เทวา สหุท-
 มนุสสาเวสุ

เทพเจ้าเหล่าชั้นนิมมานรดี ได้ฟัง
 เสียงของเทพเจ้า เหล่าชั้นดุสิต
 แล้ว ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น

นิมมานรดีนัน ทewanัน สหุท
 สุกุวา ปรมิมิตวสวัตดี เทวา
 สหุทมนุสสาเวสุ

เทพเจ้าเหล่าชั้นปรมิมิตวสวัตดี
 ได้ฟังเสียงของเทพเจ้า เหล่าชั้น
 นิมมานรดีแล้ว ก็ยังเสียงให้บันลือ
 ลั่น

ปรมิมิตวสวัตดีนัน ทewanัน สหุท
 สุกุวา พุรหุมกายิกา เทวา
 สหุทมนุสสาเวสุ

เทพเจ้าเหล่าที่เกิดในหมู่พรหม ได้
 ฟังเสียงของเทพเจ้า เหล่าชั้น
 ปรมิมิตวสวัตดีแล้ว ก็ยังเสียง
 ให้บันลือลั่น

เอตมฺภควตา พาราณสียํ
 อีสิปตเน มิคทาเย อนุตฺตรํ
 ธมฺมจกั กั ปวตฺตติคํ อปฺปฏิวตฺตियํ
 สมณเณ วา พฺราหฺมณเณ วา
 เทเวณ วา มารเณ วา
 พฺรหฺมณา วา เกนจิ วา
 โลกสมินฺติ.

อิตฺติห เตน ขณน เตน
 มุหุตฺเตน ยาว พฺรหฺมโลกา
 สทฺโท อพฺภุกฺคจฺฉิ
 อยฺยจ ทสสหสฺสึ โลกธาตุ
 สงกมุปี สมฺปกมุปี สมฺปเวชิ
 อปฺปมาโณ จ โอปาโร
 โอปาสโต โลกเ ปาตุรโหสิ
 อติกกมุเมว เทวานํ เทวานุภาวํ

อดโข ภควา อุตานํ อุตานสฺสิ

อณฺดาสิ วต โภ โกณทฺถฺโย
 อณฺดาสิ วต โภ โกณทฺถฺโยติ

ว่านั่นจักร คือธรรม ไม่มีจักรอื่น
 สู้ได้ อันพระผู้มีพระภาคเจ้า
 ให้เป็นไปแล้ว ที่ป่าอิสิปตนะ
 มฤคทายวัน ใกล้เมืองพาราณสี
 อันสมณพราหมณ์ เทพดา มาร
 พรหม และใคร ๆ ในโลกยังให้
 เป็นไปไม่ได้ ดังนี้.

โดยขณะครู่เดียวนั้น เสียงขึ้นไป
 ถึงพรหมโลก ด้วยประการฉะนี้

ทั้งหมื่นโลกธาตุ
 ได้หวั่นไหวสะเทือนสะท้านลั่นไป
 ทั้งแสงสว่างอันยิ่งไม่มีประมาณ
 ได้ปรากฏแล้วในโลก

ล่องเทวานุภาพ ของเทพดา
 ทั้งหลายเสียหายหมด

ลำดับนั้นแล พระผู้มีพระภาคเจ้า
 ได้ทรงเปล่งอุทานว่า

ว่าโกณทัญญูะได้รู้แล้วหนอ ผู้
 เจริญ โกณทัญญูะได้รู้แล้วหนอ
 ผู้เจริญ

อิติหิที่ อายสมโต โภณทญฺลสฺส อญฺญาโภณทญฺลโหเตว นนํ อโหสีติ.	เพราะเหตุนี้ นามว่า อัญญา- โภณทัญญะนี้นั้นเทียว ได้มีแล้ว แก่พระผู้มีอายุโภณทัญญะ ด้วย ประการฉะนี้แล.
---	--

จบ ธรรมจักกัปปวัตตนสูตร.
